

מ"ת 7228/08/13 - ע נ נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 7228-08-13 מדינת ישראל נ' א

בפני כב' השופט נסר אבו טהה

המבקש ע נ ע"י ב"כ עו"ד הרצל סמילה

נגד

המשיבה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד ודים סיגל

החלטה

1. בפניי בקשה לעיון חוזר במסגרתה עותר המבקש להורות, כי יושב לידי רישיון הנהיגה שלו אשר נפסל עד לתום ההליכים המשפטיים, על רקע כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של חבלה בכוונה מחמירה, הפקרה לאחר פגיעה וחבלה במזיד.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגש כנגד המבקש בקשה למעצרו עד תום ההליכים. ביום 8/8/13, הורה בית המשפט (כבוד השופט זלו'צובר), על שחרורו של המבקש בתנאי הערובה הבאים: מעצר בית מלא, איזוק אלקטרוני, הפקדות כספיות, "**פוסל את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים מלקבל ומלהחזיק רישיון נהיגה לכל סוג של רכב מנועי**".

3. **ב"כ המבקש** טען, כי פסילת רישיון עד תום ההליכים תקפה למשך שישה חודשים לפי סעיף 50 (ב) לפקודת התעבורה, ובחלוף שישה חודשים היא מתבטלת אוטומטית, כך שתוקף הפסילה שניתן בהסכמה במסגרת תנאי השחרור, הסתיים ביום 7/2/14. עוד נטען, כי גם אם בית המשפט הורה על פסילת הרישיון שלא לפי פקודת התעבורה, אלא מכוח סעיף 48 לחוק המעצרים, הרי שלא ניתן לפסול אדם מלקבל או להחזיק רישיון לתקופה לא קצובה, אלא הפסילה צריכה להיות מכומתת בזמן. לעניין זה הפנה הסנגור לבש"פ 7647/00 **חינואי נ' מ"י**. עוד נטען, כי המבקש אוזח ברישיון משנת 1981, מתגורר בפזורה, נשוי ואב לשני ילדים חולים והוא זקוק לרישיון על מנת להסיעם לקבלת טיפולים רפואיים. לחילופין עתר ב"כ המבקש להגביל את המבקש מלעשות שימוש ברכב לצורכי הסעות והשימוש ברכב ייעשה אך לצרכי הפרטיים, ובעיקר הסעת ילדיו לקבלת טיפול רפואי, שכן הוא מתגורר במרחק של כ-5 ק"מ מהמוקד הרפואי הממוקם בפזורה (ילדיו הקטינים של המבקש חולי אסטמה).

4. **ב"כ המשיבה** מנגד עתר לדחות את הבקשה ולהותיר את החלטת הפסילה על כנה. נטען, כי רישיונו של המבקש נפסל מכוח סעיף 48 לחוק המעצרים, כתנאי מתנאי השחרור ועל כן אינה מוגבלת לתקופה של שישה חודשים, כנדרש על פי סעיף 50(ב) לפקודת התעבורה. עוד נטען, כי למבקש לא קמה כל עילה לבקש לבטל את הפסילה. פרשת התביעה עתידה להתחיל בחודש יוני 2014, לאחר

חילופי שלושה סנגורים, כך שהתמשכות ההליכים והעיכוב בשמיעת פרשת התביעה רובץ לפתחו של המבקש. עוד הפנה ב"כ המשיבה לעברו התעבורתי של המבקש הכולל 97 הרשעות קודמות.

המסגרת הנורמטיבית

5. סעיף 46 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] קובע כדלקמן:

"היה היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו, או קצין משטרה בדרגה שאינה פחותה מדרגת מפקח, משוכנע שיש יסוד מספיק להאשים בעל רישיון נהיגה או בעל רישיון רכב בעבירה שסעיפים 35 עד 42 או 43, 44 ו-44 חלים עליה, **והגיש לבית המשפט המוסמך לדון באותה עבירה בקשה לפסול את בעל הרישיון מהחזיק בו** - רשאי בית המשפט לפסול אות ומהחזיק ברישיון עד לגמר בירור דינו, או שעד שתבוטל הפסילה לפי הסעיפים 48-50.

סעיף 50(ב) לפקודה קובע:

"עברו שישה חודשים מיום שנפסל בעל רישיון לפי הסעיפים 46 או 47 ולא ניתן פסק דין לגבי המעשה או המחלף שבגללם נפסל - בטלה הפסילה, אם לא הורה בית המשפט הוראה אחרת".

6. בעניינינו, **לא הוגשה בקשה** לפסילת רישיונו של המבקש עד לתום ההליכים מכוח סעיף 46 לפקודת התעבורה, אלא רישיונו נפסל עד תום ההליכים על ידי בית המשפט כחלק מתנאי השחרור בערובה מכוח סעיף 48 לחוק המעצרים. משכך הם פני הדברים, המסגרת הדיונית בבקשה זו הינה לפי סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (מעצרים) - כך שיש לבחון אם "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או **עבר זמן ניכר מעת מתן החלטה**".

7. החלטת הפסילה ניתנה כאמור ביום 8/8/13, קרי, לפני למעלה **מעשרה חודשים**. בנוסף, המשך שמיעת משפטו של המבקש (פרשת התביעה) קבוע עתה לשני מועדים (26/6/14, 3/7/14), כך שבטרם תחל פרשת ההגנה, תעבור תקופה של **למעלה משנה** מאז תחילת הפסילה. מעיון בתיק העיקרי (ת"פ 7215-08-13) עולה, כי המבקש החליף ייצוג פעם אחת (נובמבר 2013), ובחודש ינואר 2013, משלא הגיעו הצדדים להסדר, נקבעו שני מועדי ההוכחות הנ"ל.

8. לעניין משך זמן הפסילה, יפים הדברים שנקבעו, ביחס למשמעות ההוראה "פסילה עד תום ההליכים" לפי פקודת התעבורה בבש"פ 8514/05 **איוב אבו צעלוק נ' מ"י**: "ה"הוראה האחרת" שהורה בית משפט לתעבורה במקרה דנן ואותה אישר גם בית המשפט המחוזי, היא כי העורר יפסל מלהחזיק רישיון נהיגה ברכב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, ואף מעבר לשישה חודשים (ראו בג"ץ 658/84 הולנד נ' שופט הית משפט השלום לתעבורה פ"ד לט(2) 524). קביעה כללית זו לפיה תעמוד הפסילה בתוקפה "עד תום ההליכים", וכי מגבלת ששת החודשים שבסעיף 50(ב) לא תחול, אינה מסמנת מועד קצוב וידוע. התיבה "עד תום ההליכים" שאולה מהליכי מעצר פליליים, אשר בהם יש לה משמעות מוגדרת,

קרי: תשעה חודשים מיום הגשת כתב האישום, כהוראת סעיף 61 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 (להלן: חוק המעצרים), ובכפוף לסמכות המסורה לבית המשפט העליון להאריך את תקופת המעצר מעבר לתשעה חודשים אלה לתקופה קצובה שלא תעלה על שלושה חודשים בכל פעם, על פי סעיף 62 לחוק המעצרים. לא כן בדיני התעבורה. כאן התיבה "עד תום ההליכים", בהחלטה הניתנת מכוח סעיף 50(ב) סיפא ומורה על פסילה לתקופה העולה על שישה חודשים, משמעותה ללא הגבלה ברורה של הזמן משום ש"תום ההליכים" אינו תחום בזמן על פי הוראות הפקודה. **הפסילה יכול, אפוא, כי תתמשך ותלך כל עוד ההליכים מתנהלים והזמן אינו ידוע מראש. במצב דברים זה נראה כי השימוש בתיבה "עד תום ההליכים" אינו יאה. אכן, פסילת רישיון נהיגה על פי הוראה זו יש בה מימד של ענישה טרם הרשעה וראוי כי השימוש שיעשה בה יהיה מדוד וקצוב בזמן. פסילה טרם הרשעה שאינה מוגדרת בזמן אינה מידתית ואין לקבלה".** (ראה גם בש"פ 7647/00 חינואווי נ' מ"י; בש"פ 729/93 מדינת ישראל נ' רון אשל).

8. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים ועיינתי בטיעוניהם בכתב, ושקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים ועל רקע המבחנים שהותוו בפסיקה, הגעתי לכלל מסקנה, כי באיזון בין האינטרס הציבורי בהרחקת המבקש מן הכביש, לבין זכותו שלא להיענש בפסילת רישיון טרם שהורשע בדינו, תוך מתן משקל הולם לחלוף הזמן הניכר מיום הפסילה, לרבות הנסיבות האישיות והמשפחתיות של המבקש (מחלת ילדיו הקטינים וכן מקום מגורי המבקש ביחס למוקד הרפואי בו נותנים טיפול) **הנני מורה על השבת הרישיון לידי המבקש. עם זאת הנני אוסר על המבקש לעשות שימוש ברכב לצורכי הסעות על רקע עיסוקו כנהג הסעות. מגבלה זו אף בהסכמת בא כוחו של המבקש.**

המזכירות תשלח את ההחלטה לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, כ"א סיוון תשע"ד, 19 יוני 2014, בהעדר הצדדים.